

PISMO HEBREJCEM, 2. POGLAVJE (DRUGI DEL)

Jeffersonville, IN, ZDA
25. avgust 1957.

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napor, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najboljše predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

PISMO HEBREJCEM, 2. POGLAVJE (DRUGI DEL)

1 Najprej pride in proučuje Pisma, da bi lahko to primerjal in videl ali je bila to resnica ali ne. In jo je sprejel, to resnico, v skladu s Staro Zavezo. Torej, Pavel je bil učenjak Stare Zaveze. Koliko vas to ve? Učil se je pri enem od največjih učenjakov svojega časa: pri Gamálielu, izjemnem učenjaku. In Pavel je poznal Staro Zavezo. In mislim da se je prvi pretresel (kot sem to povedal danes zjutraj, ko je bil priča Štefanovi smrti). Nekaj je moralo biti, kar je zgrabilo Pavla, ker se je v vseh svojih pismih skliceval na to: »Nisem vreden, ker sem preganjal cerkev do smrti; jaz sem najmanjši med njimi.«

Oh, toda Bog je imel drugačno mišljenje o tem. On je bil eden izmed najmogočnejših ljudi tega dneva.

Vidite, sveti Pavel, velik apostol,
s svojim ogrinjalom, tako sijajnim in pravičnim,
(Pesnik je to povedal.)
oh, tam bo zagotovo precej vzklikanja,
ko se bomo vsi tam srečali.

(Ta veliki dan, ko ga vidim prejemati krono mučeništva, nagrado mučeništva.)

2 Stal sem tukaj, nedolgo nazaj, z majhnim starim peresom, kjer je on pisal ta pisma. In potem so mu odsekali glavo ter ga vrgli čez v kanalizacijo, da bi ga kanalizacija odplavila. In ta mali Jud je tam dejal: »V svojem telesu nosim znamenja Jezusa Kristusa. Boril sem se z zvermi v Efezu, ampak dober boj sem dobojeval. Tek sem dokončal. Vero ohranil. Zaradi tega je zame pripravljen venec pravičnosti, ki mi ga bo tisti dan dal Gospod, pravični Sodnik. Pa ne le meni, temveč vsem, ki ljubijo Njegovo pojavitev.« Kako ljubim to. Oh, želim biti prištet k tistim. Znali smo zapeti to pesem:

Oh, ali želiš biti prištet kot eden izmed Njegove črede?
Ali želiš biti prištet kot eden izmed Njegove črede?
Bodite čisti od znotraj, pazite in čakajte na ta znak;
On ponovno prihaja.
(Rad bi bil eden izmed njih.)

3 Torej, pisec gre naprej in pravi:

Zato moramo biti bolj pozorni na to, kar smo slišali, da nas v nobenem trenutku tok ne bi odplavil.

(Kot smo to poučevali danes zjutraj.)

Druga vrstica obravnava:

Kajti če se je beseda, ki so jo oznanjali angeli...

(Kaj smo ugotovili, da so angeli? Preroki. »Bog je v raznih časih...« Torej, vi morate predstaviti, ne vaše lastne ideje, ampak Sveto Pismo.)

Sedaj pa 1. poglavje, 1. vrstica:

Bog, velikokrat in na veliko načinov je nekoč govoril očetom po prerokih...

4 Sedaj gre on tja čez in ponovno pravi:

Kajti če se je beseda, ki so jo oznanjali angeli, izkazala za trdno...

(In kaj angel pomeni? »Glasnik.«)

Če je Bog mazilil glasnika... In potem, če smo maziljeni, smo Božji glasniki. Mi smo glasniki svetu, veleposlaniki nebes, ki izpovedujemo, da smo romarji in tujci. Nismo od tega sveta, ampak iščemo prihajajoče mesto, katerega graditelj in stvaritelj je Bog. Ne zbiramo zakladov na tej zemlji, kjer tatovi vlamljajo, in molji, rja lahko skvarijo, kajti naš zaklad leži v nebesih, kjer Jezus sedi na desnici veličastva. Oh, kako slavna in čudovita stvar je to vedeti:

Naši upi niso zgrajeni na nič manjšem,

kot na Jezusovi krvi in pravičnosti.

Ko se vse okrog moje duše vda,

potem je On vse moje upanje in bivanje.

Na Kristusu, na trdni Skali stojim,

vsa druga tla so živi pesek,

vsa druga tla so živi pesek.

5 Kako je Eddie Peronet napisal to pesem v času preganjanja.

Kajti če se je beseda, ki so jo oznanjali angeli, izkazala za trdno...

(Ko je Božji glasnik izgovoril Besedo, je bila trdna.)

... in če je vsaka kršitev in neposlušnost dobila pravično povračilo;

Le kako bomo ušli mi... (Če ne slišimo Kristusa, ki govori iz nebes. Bodite sedaj pozorni.)

Le kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje

lahko vsi vidite?

(Brat Neville krsti vernike.)

Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha.«

Ali je potem Peter naredil to, za kar mu je Jezus rekel, da naj ne dela? On ni bil zmeden! Mi smo tisti, ki smo zmedeni.

V Apostolskih delih 2,38 so bili Judje krščeni v ime Gospoda Jezusa Kristusa s potapljanjem. V Apostolskih delih, v 8. poglavju vidimo, da je Filip odšel tja dol ter oznanjeval Samarijanom in jih krstil v ime Gospoda Jezusa Kristusa; Samarijane. V Apostolskih delih 10,49 je Peter zapovedal poganom, da se krstijo v ime Gospoda Jezusa Kristusa.

46 Pavel, Apostolska dela 10,5; on je šel skozi gornje kraje Efeza, našel je učence. Bili so Krstnikovi učenci. Vsi so bili baptisti. Bili so spreobrnjeni pod baptističnim pridigarjem, ki se je imenoval..., da vidimo, Apollos. In on je bil baptistični pridigar in s Svetim Pismom je bilo dokazano, da je Jezus bil Kristus. Pavel je dejal: »Ali ste prejeli Svetega Duha, odkar ste postali verni?«

Odgovorili so: »Saj še slišali nismo, da je Sveti Duh.«

Dejal je: »Kako ste bili tedaj krščeni?«

Oni so rekli: »Krstil nas je isti človek, ki je krstil Jezusa tam zunaj v tisti jami z vodo. To je dovolj dobro.«

Pavel je dejal: »To sedaj ne bo delovalo. Ponovno morate biti krščeni. « In Pavel jim je ukazal, da se znova krstijo v ime Gospoda Jezusa Kristusa. Položil je svoje roke na njih in Sveti Duh je prišel na njih. Točno tako. Da, gospod.

Svetloba bo ob večernem času,
pot k slavi boste zagotovo našli,
pot skozi vodo, to je svetloba danes,
pokopani v dragoceno Jezusovo ime.
Mladi in stari, pokesajte se svojih grehov,
Sveti Duh bo zagotovo vstopil,
večerna svetloba je prišla,
dejstvo je, da sta Bog in Kristus eno.

To je, kar pravi Sveto Pismo. Tako je. To je ura; to je čas, v katerem bi se morali pokesati.

Zavpijte, ko boste v bazenu pripravljeni in mi bomo... Ali ste pripravljeni? V redu, potem pa potegnite zavese.

Naj vas Gospod sedaj blagoslovi, medtem ko brat izvaja krst. Ali

(Razmislite o tem!), o katerem je začel govoriti Gospod...

6 Kristus je začel Svoje delo. Kaj je naredil? Poglejmo Ga, kako je bil skromen, ponižen; sploh ni bil velik ugleden človek kakor kakšen teolog. Ampak On je bil ponižen, krotak, nežen. On ni bil mogočen pridigar. Njegov glas se ni slišal na ulici. Ampak Janez je šel tja kot rjoveč lev; on je bil pridigar.

Jezus je prišel naprej, ne kot rjoveč lev, ampak je Bog deloval po Njem, tako da je potrjeval Besedo. Bog je bil s Kristusom. Peter je na binkoštni dan dejal: »Izraelci in vi, ki prebivate v Judeji... Jezusa Nazarečana, Človeka, ki Ga je Bog pred vami potrdil z močmi, čudeži in znamenji, ki jih je Bog po Njem delal med vami, čemu ste vsi priče...« Poglejte, kako je on to pripel na njih: »Morali bi Ga prepoznati.«

Jezus je dejal: »Vi, hinavci.« Dejal je: »Greste ven in pogledate na sonce in je rdeče ter mračno, pa pravite: »Slabo vreme bo.« In če je svetlo ter sončno in tako naprej, pravite: »Lepo vreme bo.« Dejal je: »Obličje neba znate presojudati, znamenj časa pa ne znate presojudati. Kajti če bi Me poznali, bi poznali Moj dan.«

7 Oh, kako bi On nocoj vpil! Kako Njegov Duh kriči skozi Njegove pridigarje: »Ura je prišla.« Mi presojamo, gledamo atomske bombe, vemo, kdo bo zavzel mesto Clarka Gablesa in kdo bo storil to, ono ali kaj drugega; ali kdo bo podpredsednik. Zainteresirani smo za to, toda znamenj časa ne znamo presoditi. Mi smo na koncu.

Kaj je to? Tako smo zainteresirani za to, katera bo naslednja nadaljevanka na televiziji... »Kaj je naredila Susie?« (Ali kako je pač ženski ime.) »In kam odhaja Artur Godfreys?« Kakšno šalo bo povedal naslednjič? Mi kot kristjani mažemo svoj um s vsakršnimi umazanijami, ko pa bi morali biti nekje v molitvi in proučevati Sveto Pismo, da bi prepoznali znamenja časa, v katerem živimo.

To v našem času povzročajo slabe pridigalnice (to je res), to ne gre dol in ne prinaša evangelijske resnice. Morali bomo odgovarjati za to v dneh, ki prihajajo. Ničesar ne smemo zanemariti. In ljudje, kot smo mi tukaj v Branhamovem šotoru, videti znamenja in čudeže in moč vstalega Kristusa in potem vedeti, da bomo vložili naš čas v druge stvari in ne bomo hoteli slišati glasu Gospoda Jezusa: »Le kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje?«

8 Tretja vrstica..., oziroma četrta vrstica. Tukaj smo danes zjutraj končali, v četrti vrstici:

Zanj je pričal tudi Bog... (Oh, moj!) Zanj je pričal tudi Bog (Poslušajte Besedo.) z znamenji in močmi, z raznovrstnimi čudeži...

(Kaj so raznovrstni čudeži? Kaj pomeni raznovrsten? Raznovrsten

pomeni »veliko«. Bog pričuje z veliko čudeži. O Bog... Prepričan sem, da to napaja vaša srca.)

Poslušajte! Jaz sem eden od vaših pastorjev, skupaj z bratom Nevillom tukaj. Želim, da to posnamete: Sveto Pismo pravi: »Če kdo med vami vstane in pravi »tako-in-tako« in se to ne izpolni, ga ne poslušajte; kajti Jaz nisem govoril. Toda če govori v Mojem imenu in se to, kar govori, izpolni, potem to poslušajte.« (Amen!) »Kajti Jaz sem s tem prerokom ali pridigarjem ali kdorkoli bi pač bil. Če se to, kar on pravi, izpolni, potem ga poslušajte.«

9 Torej, prijatelji, poslušajmo Njega, Svetega Duha, ki govori med nami ter prikazuje raznovrstna silna dela, znamenja in čudeže. Ne preskočimo tega, kot bi bilo to neko običajno dogajanje. Spomnimo se, da je Jezus Kristus isti včeraj, danes in za vedno, ki potrjuje Svojo Besedo. Moramo to storiti! Oh, prosim vas, da to storite. Bodite pozorni! Naj bo vsaka druga stvar drugega pomena, celo vaš dom, vaš mož, vaša žena, vaši otroci - karkoli bi to lahko bilo - dajte to na drugo mesto. Postavite Boga na prvo mesto. Pravite: »Brat Branham, pred svoje otroke?« Pred katero koli stvar. Postavite Boga na prvo mesto. Naj bo On na prvem mestu.

10 Nekega dne je prišel Elija z gore; bil je angel, glasnik, Božji maziljeni glasnik. In našel je ženo, vdovo, ki je pobirala dve palici suhljadi. Dejal je: »Pojdi, speci mi kolaček in mi prinesi malo vode.«

In ona je dejala: »Kakor živi tvoja duša, imam samo kos hlebčka... oziroma nekaj testa, da naredim eno malo palačinko. In imam še samo toliko olja, da ga malo primešam. In nabrala sem dve palici.« Staromodni način je bil, to je indijanski način, da se palice prekrizajo in prižgejo na sredini, potem pa se potiskajo navznoter. Veliko takšnih tabornih ognjev sem prižgal. Rekla je: »Pripravila bom ta majhen kolaček zase in za svojega fantka, mojega otroka. Pojedla ga bova in umrla.« Tam je bila suša tri leta in šest mesecev; vode ni bilo nikjer.

Ta strog star prerok je pogledal to žensko v obraz; dejal je: »Pojdi in najprej speci kolaček meni.« Kakšna zapoved, da človek to reče vdovi, ki umira od lakote, da naj najprej nahrani njega. Kaj je rekel? »Kajti tako govori Gospod: »Posoda z moko se ne bo izpraznila in vrč z oljem se ne bo izsušil, dokler Bog ne pošlje dežja na zemljo.« Najprej Bog! Odšla je in spekla ta kolaček ter ga dala preroku. In potem se je vrnila nazaj ter spekla še enega in še enega in še enega in še enega. In posoda z moko se ni nikoli izpraznila in vrč z oljem se ni izsušil, dokler Bog ni poslal dežja na zemljo. Postavila je Boga pred svojega otroka. Postavila je Boga pred katerokoli drugo stvar. Najprej je izbrala Božje kraljestvo.

11 Bog mora imeti prvo mesto v vašem srcu, prvo mesto v vašem življenju, prvo mesto v vsem, kar delate ali kar ste. Bog mora biti na

David ni šel v nebesa in vendar sam pravi: Gospod je rekel mojemu Gospodu: »Sédi na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog.«

(David ni mogel oditi gor; bil je pod prelito krvjo telic in koz in ovac. Toda sedaj je lahko vstal; bil je pod krvjo Gospoda Jezusa. Kajti oni bi lahko odgovorili edino na to kri, če bi prišla v sili. Ko je Kristusova kri prišla v sili, so vsi tisti, ki so umrli v dobri milosti, vstali. To je res in so odšli v slavo.)

Sedaj poslušajte:

Zagotovo naj torej vé vsa Izraelova hiša (poslušajte to): tega Jezusa, ki ste Ga vi križali, je Bog naredil za Gospoda in Mesija.

(Kaj je glede tega? Ali je On tretja oseba trojstva ali je On celotno trojstvo? On je celotna polnost Božanstva, telesno.)

43 Ni takšne stvari, kot so trije Bogovi: Bog Oče, Bog Sin in Bog Sveti Duh. Tega sploh ni v Svetem Pismu; nikjer, tega ni nikjer. Nikjer nam ni bilo nikoli zapovedano, da krstimo: v ime Očeta in v ime Sina in v ime Svetega Duha; tega ni nikjer v Svetem Pismu. To je katoliško cerkveno verovanje in to ni za protestantsko cerkev. Prosil bom kogarkoli, da mi pokaže vsaj en citat Pisma, kjer bi kakšna oseba bila krščena na katerikoli drug način, razen v ime Gospoda Jezusa Kristusa. Pridite in mi to pokažite in jaz bom dal na svoj hrbet napis: »Hinavec in lažni prerok in lažni učitelj, « ter bom šel po ulicah. Ni takšne stvari. Nikoli ni bil nihče krščen na tak način. To je katoliško cerkveno verovanje in ne protestantska doktrina.

Matej 28,19; vi pravite: »Jezus je dejal: »Pojdite torej in naredite vse narode za Moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha.« To je res. Vendar ne v ime Očeta, v ime Sina in v ime Svetega Duha. Ime Očeta... IME, ne pa imena, Očeta... Oče ni ime. Koliko vas to ve? Koliko očetov je tukaj? Dvignite svoje roke. Koliko je tukaj sinov? Dvignite svoje roke. Koliko je tukaj ljudi? Dvignite svoje roke. V redu. Torej, kako vam je ime? Ne oče, sin, niti človek.

44 Nekoč mi je rekla neka ženska, ki je bila stroga trojičarka, rekla je: »Brat Branham, toda Sveti Duh je ime.«

Odgovoril sem: »Sveti Duh ni ime. Sveti Duh je to, kar On je. To je Sveti Duh, to ni ime.« To je, kar On je. Jaz sem človek, toda moje ime ni človek. Moje ime je William Branham. Tako, On je rekel: »Pojdite torej in učite vse narode: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha.« Potem je Peter deset dni pozneje rekel: »Pokesajte se...«

45 Sedaj pa poslušajte tole tukaj: »Ko so to slišali, jih je do srca pretreslo. Rekli so Petru in drugim apostolom: »Bratje, kaj naj storimo?« Peter jim je odgovoril: »Spreobrnite se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu

nas to očičuje, to nas vodi do največastnejšega prostora, kjer je grešnik v svoji grešni temi postal bel kakor sneg. Škratni madeži greha so sprani in mi smo nove stvaritve v Kristusu. Kako smo Ti hvaležni za to. Sedaj prihaja služba krsta. Razumem, da bo ta mlada dama tu spodaj nočjo krščena v imenu svojega Gospoda.

O nebeški Oče, molimo, da blagosloviš to mlado žensko. Kako se moje misli vračajo za nekaj dni nazaj, ko sem prišel v Henryville in videl to ljubko deklico, kako se sprehaja po ulici. In nocoj, ona je mati, gospa, sprejela Te je za svojega osebnega Odrešenika. Težko življenje je bilo za tega otroka, Gospod. O Bog, ampak nebesa so zagotovo za njo. In hvaležni smo Ti za to. Molimo, Bog, da boš sedaj blagoslovil to mlado žensko. In medtem ko prihaja, da bi se krstila v vodi, jo napolni s Svetim Božjim Duhom. Daruj to, Gospod. Naj bo njena duša prav tako navdušena v nebesih. Daruj to za Svojo slavo. To Te prosimo v Jezusovem imenu. (Prazno mesto na traku.)

41 Želim prebrati iz Apostolskih del, 2. poglavje. Peter govori na binkoštni dan o prvem krstu, ki je sploh kdaj bil izveden v krščanski cerkvi. Peter je okaral farizeje in slepe ljudi, ker niso prepoznali Sina Človekovega. Govoril je o tem, kako Ga je Bog obudil in dokazal Njegova dela z velikimi znamenji in čudeži. Poslušajte tole, ko je govoril; on je poveljeval Jezusa.

Vsak krščanski duh poveljuje Jezusa, ne samo s svojimi ustnicami, ampak s svojim življenjem. Vaše ustnice lahko govorijo eno stvar, vaše življenje pa dela drugo. Če to delate, ali veste, kaj je to? To je hinavščina. In jaz bi se raje soočil z nebesi kot nevernik, kakor pa kot hinavec. Raje bi tvegati, verjamem, v nebesih kot nevernik, kot pa da bi bil hinavec. Vsekakor sem... Če pričujete za Jezusa in pravite: »On je Odrešenik,« morate tako živeti, ker ljudje to pričakujejo od vas. Tako je. Živeti morate tako kot se za kristjana spodobi. Šli smo skozi to danes zjutraj.

42 Sedaj, če je Gospodova volja, jutri zvečer..., ali v sredo zvečer bomo vzeli to 3. poglavje, ki je sijajno poglavje. In sedaj, vsekakor poskušajte priti v sredo zvečer. Koliko vas je uživalo ob tej knjigi, v poučevanju nedeljske šole? (Skupnost pravi: »Amen!«) Oh, najlepša hvala. To je v redu.

Sedaj pa želim prebrati iz Apostolskih del, 2. poglavje, začel bom z 32. vrstico:

Tega Jezusa je Bog obudil in mi vsi smo temu priče. (Oni so to vedeli.) Bil je povišan na Božjo desnico in od Očeta je prejel obljubo Svetega Duha in tega Duha je razlil, kakor vidite in slišite.

Sedaj poslušajte, kaj je govoril o Davidu, ki je eden od angelov:

prvem mestu. On noče biti na drugem mestu. On si ne zasluži drugega mesta. On si zasluži najboljše in to najprej in vse, kar imamo. On si to zasluži! Hvaljeno bodi Njegovo sveto ime.

Zanj je pričal tudi Bog (On je pričeval) z znamenji in močmi, z raznovrstnimi čudeži in s podeljevanjem Svetega Duha po Svoji volji.

(Ne, kar pravijo ljudje, kar pravi cerkev, ampak kar je bila Božja volja.)

Oh, mi moramo iskati Božjo voljo, ne naklonjenost svojega sosedu, ne naklonjenost svojih otrok, ne naklonjenost vašega moža ali vaše žene temveč iščimo Božjo voljo. Njo izpolnimo najprej. Potem pa vse drugo, volja žene in volja otrok, to uskladite točno s tem. Ampak postavite Boga na prvo mesto.

12 Poglejte sedaj:

Prihodnjega sveta, o katerem govorimo, namreč ni podredil angelom.

Sicer pa, veliki angeli, ki služijo v nebesih: Gabriel, Mihael, Pelin in deset tisočkrat na deset tisoč nebesnih angelov, ali na desetine stotine prerokov, ki so bili na zemlji, vsak izmed njih. On ni nikoli postavil nobenega od njih, ki bi imeli nadzor nad prihodnjim svetom, o katerem govorimo. Niti enega! Nikoli ni rekel: »Izaija, ti boš nadzoroval svet.« On ni nikoli podredil sveta Eliji, niti ga ni dal Gabrielu ali kateremu koli angelu, nobenemu služočemu duhu.

13 Poglejte, kaj je rekel; Pavel še naprej poveljuje Kristusa, o katerem govorimo:

Kajti nekje je nekdo pričeval:

Kaj je človek, da se ga spominjaš, Sin človekov, da ga obiskuješ?

Naredil si Ga malo nižjega od angelov, s slavo in častjo si Ga ovenčal, vse si položil pod njegove noge.

Torej, če želite to prebrati, to so Psalmi 8,4-6; To govori David. Kako je torej on tukaj imenoval Davida? S tem je to rešeno, prav tam; če je tisto jutro imel prav o preroku.

Dejal je: »Eden izmed angelov je dejal na nekem mestu...« David, Božji glasnik, je bil Božji angel; kajti bil je Božji glasnik. Angel je rekel (David je rekel) v Psalmih: »Naredil si Ga malo nižjega od angelov nebes.« Angel je rekel, da Ga je Bog naredil malo nižjega od angelov, da bi Ga lahko okronal; in da bi lahko pretrpel in okusil smrt, da bi bil znova povišan. Tako Ga je lahko naredil za dediča vseh stvari na svetu.

14 Torej, v Mateju 28,18 beremo tole. Potem ko je On bil križan in je tretji dan vstal, se je srečal s svojimi učenci in jih poslal po svetu, da

oznanjajo evangelij vsakemu bitju. Dejal je: »V moje roke je bila dana vsa oblast v nebesih in na zemlji. Vsa oblast v nebesih, vsa oblast na zemlji, mi je bila dana.« Kaj je bilo to? Človek in Bog sta se združila! Logos je postal telo, bil ubit ter ponovno vstal od mrtvih za naše opravičenje; in nato je bil maziljen Emanuel za vse čase in za vedno. Bog je spremenil Svoje mesto prebivanja iz prestola, ki je tam čez v prostoru, v srce Svojega Sina Jezusa Kristusa, da živi in kraljuje vekomaj. Bog je bil v Kristusu; On je končno prebivališče Duha.

Duh je nekoč ostal v tabernaklju (vi to veste), pod šotorom. Potem Mu je Salomon zgradil hišo. »Pa vendar, Najvišji ne prebiva v hišah, ki so narejene z rokami; ampak telo Si Mi pripravil.«

15 Tam v Apostolskih delih, v 7. poglavju, ko je on govoril, je dejal: »Oni so vse to predvideli. Zgradili so šotor za Njega, Mojzes ga je naredil, imeli so šotor ter vanj položili skrinjo. Kajti Bog je bil na pravem pokrovu. On ni tam prebival.«

V redu. Potem pa: »Telo Si Mi pripravil.« Telo Gospoda Jezusa Kristusa, ki Ga je naredil malo nižjega od angelov, da bi okusil smrt; in to ni nihče drug kot sam Najvišji na višavah, Kristus: Princ miru, Kralj kraljev, Gospod gospodov, Stvarnik vsake zvezde v vesolju.

O Bog... Postal je Gospod svojega stvarjenja, da bi On lahko odkupil človeka (brezdomec, nemočen človek) in jim dal dom v nebesih. Zapustil je nebeško slavo. Zapustil je najvišje ime, ki se sploh lahko izreče. In ko je On bil na zemlji, Mu človek daje najnižje ime, ki bi Mu ga lahko dali, rekoč: »Bil je nezakonski otrok od samega začetka.« Rodil se je v jasliah, zavrt v cunjeh, ki so bile strgane z volovskega jarma. Ni imel kam iti, ni imel doma, kamor bi lahko šel. Imenovali so Ga: »Bélcebub, poglavar hudičev.« Bil je zaničevan. Bil je popljuvan. Bil je osmešen. Bil je zavržen. In odšel je do najnižjih lukenj ter se spustil do najbolj ničvrednih prostitutk. To je to, kar Mu je storil človek.

16 Ampak Bog Ga je povzdignil tako visoko, da je moral pogledati navzdol, da bi videl nebasa. Človek Mu daje najnižji sedež, daje Mu najslabše mesto, najnižje ime. Bog Ga je povzdignil in Mu dal najvišji sedež in najvišje ime. V tem je razlika med tem, kaj je človek storil z Božjim Sinom in kaj je Bog storil z Božjim Sinom.

On se je ponižal, da bi mi lahko bili povzdignjeni. On je postal mi, da bi mi skozi Njegovo milost lahko postali On. Prišel je k brezdomcem in sam postal brezdomec, da bi mi lahko imeli dom. Prišel je k bolnim in sam postal bolan, da bi mi lahko bili ozdravljeni. Prišel je h grešniku in sam postal greh, da bi mi lahko bili rešeni.

Ni čudno, da je On bil povišan! Ni čudno, da je On nocoj to, kar je!

videli bomo Jezusa. In morali se bomo prišteti k izdajalcem, kajti to jutro ni izgovorov. Kot si Ti dal to veliko mogočno vizijo človeka, ki prihaja sem iz daljne dežele od tam čez..., in videti ga brez sence dvoma, kako vstaja iz invalidskega vozička ter prejema vid. Njegove noge so postale močne. Po vsej stavbi se je veselil in slavil Boga. To kaže, da Bog še vedno lahko iz teh kamnov obudi Abrahamu otroke. Videti vizije... Tako kot je Jezus dejal: »Ne delam ničesar, dokler Mi Oče ne pokaže. Jaz sam ne morem delati ničesar.«

Slepec je šel za Njim in dejal: »Usmili se me.«

On se je dotaknil njegovih oči in dejal: »Naj se zgodi po tvoji veri.«

Torej, Gospod, mi vidimo Jezusa. Ne vidimo vseh stvari. Vidimo, da še naprej nosimo svete med nami v grob in hodimo na grobove drugih. Vendar vidimo Jezusa, ki je dal obljubo. Vidimo Njega z nami. Ne Jezusa v grobu, ne Jezusa izpred 2000 let, ampak Jezusa, ki je nocoj z nami. Vidimo Ga manifestiranega v vsej svoji moči in znamenjih in čudežih.

Bog, naj nikoli ne zanemarimo tako velikega odrešenja; ampak da bi lahko to objeli in sprejeli in spoštovali in živeli s tem do dne, ko bo Jezus prišel in nas odpeljal domov. Daruj to, Gospod. Mi to prosimo v Njegovem imenu.

39 In medtem ko so naše glave sklonjene, se sprašujem, ali je nocoj v stavbi oseba, ki bi pod Božansko prisotnostjo Duha rekla: »Brat Branham, prepričan sem, da se motim. Prepričan sem, da se motim. Naj mi Bog razodene moje grehe. In vem, da se motim. Nocoj bom dvignil roke k Njemu in prosil za milost. Bog, bodi milostljiv z mano, jaz se motim.« Ali bi storili to?

Medtem ko čakamo samo za trenutek, če je tukaj oseba, ki želi... Krst bo čez nekaj trenutkov. In če ste grešnik, jaz bi se pokesal. Le kako lahko zavrnete takšno neprimerljivo ljubezen Tistega, ki je umrl? Sveti nebeški Bog je postal grešen človek, ne zato, ker bi On grešil, ampak ker je imel vaše grehe ter jih nesel na Kalvarijo. In vi ne boste sprejeli te pomilostitve? Ali boste to storili nocoj? Medtem ko imamo sklonjene glave, nekdo govori: »Spomni se me, brat Branham. Dvigam svojo roko h Kristusu in pravim: »Usmili se me. Jaz sem v zmoti in želim biti spravljen z Bogom.« Ali bi dvignili svojo roko? V redu, če so vsi kristjani, potem molimo:

40 Oče, zahvaljujemo se Ti nocoj, da so vsi tukaj kristjani, da so pričevali isto z molkom, da so vsi njihovi grehi pod krvjo; in jaz sem tako hvaležen za to. Blagoslovi jih, Gospod. Oh, tako sem vesel, da so našli spravo po darovani krvi, s poslušanjem Besede. Z vodno kopeljo Besede

vsaka bilka na zemlji pero,
in vsak človek pisar po poklicu;
Če bi se Božja ljubezen od zgoraj izpisala,
bi izsušili ocean,
niti zvitek ne bi mogel vsebovati vsega,
čeprav bi se raztezal od neba do neba.

36 Nikoli ne boste razumeli. Ni načina, da bi lahko spoznali, kako velika je ta žrtev, ki jo je On storil..., ko je prišel dol in nas ponovno spravil z Bogom. Potem se je vrnil in rekel: »Torej, ne bom vas pustil sirot. Vrnil se bom in bom z vami, celo v vas, vse do konca sveta.«

In tukaj smo danes, živimo na koncu časa z istim Jezusom, z istimi stvarmi, z istimi znamenji, z istimi čudeži, z istim odrešenjem, z istim Duhom, ki dela iste stvari, z istim evangelijem, z isto Besedo, z istimi ilustracijami, z istimi manifestacijami, z vsem! Spodobi se, da ne zanemarimo tako velikega odrešenja, kajti nekega dne bomo morali dati račun glede tega, kar počnemo z Božjim Sinom.

37 On je nocoj na tvoji strani, grešnik, povratnik v greh. Kaj boš storil z Njim? Praviš: »No, to bom preložil.« Ampak zapomnite si, ne počnite tega. Nobenih šans ni, če si grešnik, da lahko zapustiš to stavbo in ostaneš isti. Ne moreš tega storiti.

Pilat je neke noči poskušal to narediti. Zahteval je malo vode in si umil roke. Dejal je: »Nič nimam opraviti s tem. Tako je, kot da Ga nisem nikoli videl. Nikoli nisem slišal za evangelij. Ne želim imeti nič s tem.« Ali je on to lahko izpral iz svojih rok? Ni mogel!

Končno, ali veste, kaj se je zgodilo s Pilatom? Izgubil je razum. In tam zgoraj v Švici, kjer smo bili lani in pridigali evangelij... Torej, neka stara legenda pravi, da obstaja en bazen z vodo, kamor prihajajo ljudje iz vsega sveta bedet v času križanja. Pilat, on se je pahn timer v smrt, naredil je samomor: skočil je v to vodo in se utopil. In vsako leto na isti dan modra voda iz tega bazena zavre, da bi s tem pokazala, da je Bog zavrnil vodo. Voda nikoli ne more oprati Jezusove krvi iz vaših rok ali z vaše duše. Obstaja samo en način, da to storite in to je, da jo sprejmete kot svojo osebno pomilostitev in se spravite z Bogom. Molimo:

38 Nebeški Oče, nocoj se Ti zahvaljujemo za Besedo: »Kajti vera prihaja s poslušanjem, s poslušanjem Besede.« Zahvaljujemo se Ti za Jezusa. In medtem ko gledamo ta veliki dan, v katerem živimo, vsa ta znamenja in čudeže, kako enostavno dopuščamo tem stvarim, da nam drsijo iz rok. Bog, odpri nocoj oči ljudem v tem tabernaklju, da bi lahko videli in razumeli, da smo v zadnjih urah. Čas mineva. Ne bomo več dolgo tukaj in

Bog Ga je povišal in dana Mu je vsa oblast v nebesih in na zemlji.

17 Ko je bilo Njegovo zemeljsko delo tukaj na zemlji končano... On je prišel na zemljo in takoj ko je prišel, je Jutranja zvezda razglasila, da je On Božji Sin. Zamajal je vsakega hudiča, s katerim je prišel v stik. Naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime! Hudiči so se majali in tresli in prosili za milost v Njegovi prisotnosti. Da, gospod. Ves pekel je vedel, kdo je On.

On je hodil ponižno. Ni imel, kamor bi glavo naslonil v deževni noči. Same živali, ki jih je On ustvaril: ptice neba imajo gnezda in lisice imajo brloge, Sin Človekov pa nima, kamor bi naslonil svojo blaženo glavo. Zagotovo.

On je postal greh, postal je prezrt in zapuščen. Toda hudiči so vedeli, kdo je On. Prosili so Ga za milost. Rekli so: »Zakaj si nas prišel mučiti, preden pride naš čas?« In medtem ko so Ga pridigarji imenovali »Bélcebub« (vedeževalec), so Ga hudiči imenovali »Sin živega Boga« in Ga prosili za milost.

18 Oh, kako bi se lahko tu zaustavili samo za minuto. Kdo ste pravzaprav vi? Kaj pomeni to delo, ki ga imate? Ali kaj pomeni ta majhna hiša, ki jo imamo? Kaj pomeni avtomobil, ki ga imamo?

Prijetno drobno dekle, ti majhna sladka stvarca, kaj pomeni ta mladostni videz, ki ga imaš sedaj? Vi mladeniči s sijajn timer počesanimi lasmi, z ravn timer rameni, nekega dne boste sklonjeni, ko vas bo starost pripognila.

Ampak naj bo blagoslovljen Gospod... Vi imate dušo, ki je ponovno rojena. Živeli boste na veke vekov, ker je On postal vi, da bi vi skozi Njegovo milost lahko postali On in da vam pripravi prostor.

19 Oh, mi ki mislimo, da imamo oblačila za preoblečenje in nekaj živil v hiši, kaj sploh smo? Bog bi lahko to vzel v eni sekundi. Sam vaš dih je v Njegovi roki. In tu v naši sredi zdravi bolne, oznanja in izpoveduje in napoveduje; in vsakič popolnoma točno. In celo tako je zaskrbljen, da mrtvo majhno ribo ponovno vrača v življenje, sredi med nami. Jehovah okrog nas. Jehovah v nas. Ta veliki in mogočni JAZ SEM.

Ko je On umrl, so mislili, da so Ga premagali. Odšel je v pekel. Ko je On tistega dne zapustil zemljo, ko je bil križan, je odšel v območje izgubljenih. Sveto Pismo pravi: »Odšel je oznanjat dušam, ki so bile v zaporu, tistim, ki so bili nepokorni v potrpežljivosti v Noetovih dneh.« Ko je umrl in Ga je Njegov Duh zapustil, je ponovno postal Logos. Vidite, On je dejal: »Prišel sem od Boga. Vračam se k Bogu.«

20 In Bog je bil ta Ognjeni steber, ki je vodil otroke v puščavi. In ko je On bil tukaj na zemlji... In ko je On umrl, se je znova vrnil nazaj v svetlobo. Pavel Ga je videl in On je bil svetloba. Nihče od ostalih Ga ni

videl. Videli so samo, da je Pavel padel. Nekaj ga je udarilo in to je bila svetloba. Pavel je dejal: »Kdo si, ki Ga preganjam?«

In On je dejal: »Savel, Savel, zakaj Me preganjaš?«

Dejal je: »Kdo si?«

On je odvrnil: »Jaz sem Jezus, ki Ga ti preganjaš. Težko ti je, da se upiraš ostnu.«

Potem je odšel in proučeval to svetlobo. Pavel se je vrnil v Sveto Pismo, da bi ugotovil, kaj je pomenila ta svetloba. In on je napisal to pismo. On je isti Jehovah. Ista svetloba je bila v puščavi z izraelskimi otroci. In ko je Peter bil v zaporu, je On bil ta svetloba, ki je prišla in odprla vrata.

21 In po Njegovi milosti, tako da nihče ne bo imel nobenega izgovora... Oh, če bi lahko pozabili nepismene glasnike in si zapomnili: to ni glasnik, to je sporočilo! On je zopet prišel dol k nam v obliki Ognjenega stebra. In On se premika s Svojimi enakimi čudeži in znamenji: nič izven Svetega Pisma, ostaja natanko s Svetim Pismom in drži to v podložnosti, prinašajoč Svojo slavo, prikazujoč Svojo silo. Hvaljeno bodi Njegovo sveto ime!

Vem da mislite, da sem nor; vendar pa, oh, ta blagoslovljeni večni počitek, ki je v moji duši. Čeprav bi lahko nevihte besnele, se moje sidro drži znotraj zagrinjala.

22 In videti Njega, medtem ko je umiral... Luna je dobila živčni zlom. Sonce je zašlo sredi dneva. In ko je On odšel v območje izgubljenih (brat Branham štirikrat potrka po prižnici), potrkal je na vrata in vrata so se odprla. Sveto Pismo je reklo: »On je pridigal dušam, ki so bile v zaporu in se niso pokesale v potrpežljivosti v Noetovih dneh, potem ko On je umrl na tej zemlji.« Moj brat, moja sestra, ko je On umrl, je bilo Njegovo zemeljsko delo dokončano, toda On je še naprej deloval. In nocoj je On še vedno na delu. Amen.

On je potrkal na vrata izgubljenih (Sveto Pismo je reklo, da je) in je pričeval: »Jaz sem ženino seme. Jaz sem Tisti, o katerem je govoril Adam. Jaz sem Tisti, za katerega je Enoh rekel, da bo prišel s Svojimi deset tisočimi svetniki. Jaz sem Sin živega Boga in vi ste z grehom zavrgli svoj dan milosti. Ampak to vam je bilo prerokovano po angelih Enohu, Noetu, da moram priti in izpolniti vsako besedo Božjega Svetega Pisma. In tukaj sem kot priča v tej deželi izgubljenih.« In On jim je pridigal. Odšel je dol v pekel, naravnost do vrat pekla. Potrkal je na vrata. Hudič je odprl vrata in rekel: »Sedaj Te imam.«

23 Sunkovito mu je potegnil ključ z boka, rekoč: »Ti, hudič! Dolgo časa si blefiral.« (To je tu, točno tukaj v Svetem Pismu. Prišel bom do tega čez minuto.) »Dolgo časa si blefiral, toda Jaz sem prišel prevzet oblast.«

Zakona odkupitve, ampak ga nimamo. Vendar samo za trenutek... Lepa slika je v Ruti in Naomi. Tam boste videli to spravo: kako je kmetovalec, človek, ki bi moral odkupiti izgubljeno in propadlo posestvo, moral biti krvni sorodnik z osebo, ki je izgubila imovino. Zaradi tega je Boaz moral biti... Bil je Naomin sorodnik, da bi lahko vzel Ruto. In potem, moral je biti vreden. Moral je biti sposoben to narediti, da bi lahko odkupil izgubljeno. In Boaz je ob vratih dal javno pričevanje, moral je sezuti svoj čevelj, da je odkupil Naomi in vso njeno posestvo. In moral je biti krvni sorodnik.

34 In zato je Kristus, Bog, moral postati naš krvni sorodnik. In On je prišel dol ter postal človek. In pretrpel je skušnjava. In bil je zasmehovan, norčevali so se iz Njega in Ga preganjali, bil je zavržen in imenovan Bélcebub in bil prezrt ter je pretrpel smrt pod smrtno kaznijo. Vidite? On je moral biti naš krvni sorodnik. On je moral biti lažno obtožen, ker ste vi lažno obtoženi. On je moral nositi bolezen, ker ste vi bolni. On je moral nositi grehe, ker so to bili vaši grehi. In On je moral postati krvni sorodnik. Edini način, da nas lahko odkupi je bil, da postane naš krvni sorodnik. In kako je postal krvni sorodnik: prevzel je obličje grešnega telesa in postal eden izmed nas. In v tem je plačal ceno ter nas ponovno odkupil nazaj v občestvo z Očetom. Oh, kakšen Odrešenik! Z besedami se to ne more izraziti.

Ker je sam pretrpel preizkušnjo, lahko pomaga preskušanim. (Pomagati pomeni »sočustvovati«.)

35 Razlog, zakaj je On postal to, je v tem, da lahko pomaga vam, ki ste..., ki imate svoje vzpone in padce ter svoje majhne vstope in izstope in svoje skušnjave, ki postanejo tako velike, da jih komaj lahko vzdržite. On ve, kako sočustvovati z vami. On sedi tam, da bi posredoval. On sedi tam, da vas ljubi. In čeprav bi zašli, vas On ne bo zapustil. Kljub temu bo šel za vami in trkal na vaše srce. V tej zgradbi ni povratnika v greh, ki ne bi vedel, da Bog vsak dan trka na njegovo srce. In On bo to delal tako dolgo, dokler ste smrtnik na tej zemlji, ker vas ljubi. On vas je odkupil.

Pesniki so poskušali, književniki so poskušali, človek je poskušal izraziti to temo ljubezni, ampak to se ne da najti s človeškimi izrazi. Nekdo je rekel:

Oh, Božja ljubezen, kako bogata in čista!

Kako neizmerna in močna!

Za vedno bo vztrajala

pesem svetnikov in angelov.

Če bi s črnilom napolnili ocean,

in če bi bilo nebo narejeno iz pergamenta,

Bog.

Ker pa so otroci deležni krvi in mesa, je prav tako tudi On privzel oboje, da bi s smrtjo onemogočil tistega, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča, in odrešil tiste, ki jih je strah pred smrtjo vse življenje vklepal v sužnost.

Človek se je vedno bal smrti. Kristus je postal greh, postavljen malo nižje, da bi prevzel smrt Nase. Ni Ga sram, da se imenuje naš brat, ker je bil skušan, tako kot smo mi skušani. In On je lahko bil pravi Srednik, ker je prenesel isto skušnjavo, kot jo vi. In On je zavzel vaše mesto, ker je vedel, da vi sami tega ne morete vzeti.

31 Torej ne vidiš, brat, sestra? Celotna stvar je milost. Vse to je milost. To ni to, kar vi počnete. To je to, kar je On že storil za vas. Torej, ne morete storiti nobene stvari, s katero bi zaslužili svojo odrešenje. Vaše odrešenje je darilo. Kristus je postal greh, da bi mi lahko postali pravičnost. In On je pravi Začetnik našega odrešenja, ker je trpel tako kot smo mi trpeli. Bil je skušan tako kot smo mi bili skušani. In ne sramuje se imenovati naš Brat, ker ve, skozi kaj gremo. Oh, blagoslovljeno naj bo Njegovo ime!

Kajti On resnično ni vzel Nase narave angela, temveč je Nase prevzel od Abrahamovega semena.

32 Oh, moj! On ni postal angel; On je postal Abrahamovo seme. In mi, mrtvi v Kristusu, jemljemo od Abrahamovega semena in smo dediči po obljubi. Vidite? On ni nikoli prevzel obličja angela; nikoli ni postal angel. On je postal človek! On je postal Abrahamovo seme in je sprejel želo smrti v svoje telo, da nas ponovno spravi z Bogom in sedaj sedi tam kot Posrednik. Joj, kako bi Ga le lahko zavrnil, prijatelji?

Poslušajte:

Zato se je moral v vsem izenačiti z brati, da je postal usmiljen, v tem, kar se nanaša na Boga, pa zanesljivi Veliki duhovnik, ki opravlja pravno daritev za grehe ljudstva.

(Da bi lahko bil Srednik.)

Vidite, med Bogom in človekom je bilo sovraštvo. In nihče... Pošiljali so angele (preroke); oni niso mogli prevzeti vašega mesta, ker so morali moliti zase. Niso mogli zavzeti mesta.

33 Potem je On poslal Zakon. Zakon je bil policaj, ki nas je postavil v zapor. Ni nas mogel izpeljati ven. Poslal je Zakon. Poslal je preroke, poslal je pravičnike in vse, ki niso mogli izvršiti sprave. Ampak prišel je On in postal eden izmed nas. Oh, moj!

Prav zdaj bi rad imel več časa, želel sem vas pripeljati do tega

Zgrabil je te ključe, ga potisnil nazaj ter zaprl vrata. Prišel je in vzel Abrahama, Izaka in Jakoba. On je tretji dan vstal in skupaj z Njim so vstali tisti, ki so spali v grobovih. Oh, aleluja! Sploh ni čudno, da je pesnik dejal:

Ko je živel, me je On ljubil, ko je umrl, me je rešil;

Pokopan, On je odnesel moje grehe daleč proč;

Ko je vstal, On me je velikodušno opravičil za vedno;

Nekega dne bo On prišel, oh, veličasten dan!

Blagoslovljena vez, ki spaja naša srca s krščanskim občestvom, Božja ljubezen. Ko je On vstal, še ni dokončal Svojega dela. On ima še nekaj za opraviti.

24 Sveto Pismo je dejalo: »Povzpел se je v višave in dal darove ljudem.« Nad zemljo je visela atmosfera teme, otožnosti, smrti in utrujenosti. Molitve se niso mogle vzdigniti, ker sprava še ni bila izvršena. Toda On je prodrl skozi to zagrinjalo. On je odprl pot. On je pretrgal zagrinjalo bolezni. On je pretrgal zagrinjalo greha. On je pretrgal zagrinjalo utrujenosti. On je pretrgal zagrinjalo depresije. On je pretrgal vsako zagrinjalo in naredil avtocesto za popotnika za vzpenjanje po kraljevi avtocesti. Oh, moj, ko je On šel mimo lune in zvezd in še naprej in naprej...

Sledili so Mu starozavezni svetniki: Abraham, Izak in Jakob. Odšli so naravnost navzgor v nebeška nebesa. Ko so bili še daleč od mesta, jih lahko vidim, kako so povzdignili svoje oči. Abraham je dejal: »To je mesto, ki sem ga želel videti. Oh, pridi sem, Izak. Pridi sem, Jakob. Oh, bili smo romarji in tujci na zemlji, toda tam je mesto. Tam je to, kar smo čakali.«

In Sveto Pismo pravi, da so vzklikali: »Dvignite se, večna vrata, in ostanite dvignjena za Kralja slave, ki vstopa.«

In angeli izza vrat so vzklikali nazaj tem angelom in rekli: »Kdo je Kralj slave?«

In angeli tu zunaj, preroki, so dejali: »Gospod nad vojskami, mogočen v bitki.«

In oni so pritiskali na gumbe in velika vrata so se odprla. On je prišel naravnost navzdol po sredi ulice (Osvajalec, Zmagovalec!) s starozaveznimi svetniki, ki so hodili za Njim. Sedel je na prestol in dejal: »Oče, tukaj so. Oni so Tvoji.«

In On je dejal: »Povzpni se sem in se usedi, dokler ne položim vseh sovražnikov pred Tvoje noge.« Kot smo prebrali, to najdemo tukaj v Svetem Pismu.

25 V redu, poslušajte! Sedaj smo v 8. vrstici:

Vse Mu je položil pod Njegove noge.

Ko Mu je namreč vse podvrgel, ni pustil ničesar, kar Mu ne bi bilo podvrženo. Zdaj sicer še ne vidimo, da Mu je vse podvrženo.

(To je smrt. Mi ne vidimo smrti, vendar..., ker še vedno umiramo. Vidimo smrt.)

Toda (deveta vrstica), gledamo pa Njega, ki je bil postavljen malo nižje od angelov, Jezusa, kako je ovenčan s slavo in častjo, ker je pretrpel smrt, da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakogar.

(Zakaj je On postal nižji od angelov? Da bi lahko okusil smrt. Moral je umreti. Moral je priti, da bi umrl.)

26 Poslušaj, prijatelj. Nikoli ne pozabi tega. Ko je Jezus hodil, ko se je vzpenjal na hrib, je smrt brenčala okrog Njegove glave.

Vzemimo našo sliko iz Jeruzalema izpred 2000 let. In kako bi lahko to zavrnil? Slišim zvok, ki prihaja vzdolž ulice. Kaj je to? Nekaj udarja ob nekaj. To prihaja star grob križ, gre skozi vrata Damaska, udarjajoč preko kamnitih lošč. (Te velike kamnite plošče so še vedno tam.) Udarja po teh velikih kamnitih ploščah: bum, bum. Vidim kapljanje krvi na ulico. Kaj je to? To je človek, ki ni storil nič žalega, ničesar, samo dobro. Ljudje so bili slepi. Niso Ga poznali. Niso Ga prepoznali.

Pravite: »Slepi? Ali so lahko imeli svoj vid?« Še vedno lahko imate svoj vid, pa ste slepi. Ali verjamete to? Sveto Pismo tako pravi. Ali se spomnite Elizeja tam spodaj v Dotánu? Odšel je ven ter udaril ljudi s slepoto. Dejal je: »Zdaj pa mi sledite.« Oni so bili za njega slepi. In ljudje so nocoj slepi.

27 Določena cerkev, ki ne verjame v Božansko ozdravljenje... Pristopil je k meni in rekel: »Udari me s slepoto! Udari me s slepoto!« (To je bilo v domu brata Wrights.) Dejal je: »Udari me s slepoto!« Dejal je: »Pavel je nekoč udaril nekega človeka s slepoto.« Dejal je: »Udari me s slepoto!«

Odvrnil sem: »Prijatelj, hudič je to že storil. Ti si že slep. Zagotovo si.«

Dejal je: »Ozdravi to majhno deklico in ti bom verjel.«

Odgovoril sem: »Reši tega grešnika in ti bom verjel.« Zagotovo!

Oh, on je dejal: »On mora verovati.«

Dejal sem: »Tu je ista stvar, to mora priti skozi suvereno Božjo milost.«

Hudič, bog tega sveta, je zaslepil ljudem oči. »Imajo oči, ampak ne vidijo,« je reklo Sveto Pismo.

On je bil tu, hodil je gor po ulici ter puščal krvave stopinje na poti tja gor. Čebela smrti je ujedala okrog Njega in Mu brenčala: »Samo še malo in Te bom imela.« On je oslabil, žejal za vodo.

28 Enkrat sem bil obstreljen, ležal sem tu zgoraj v polju, kri je kar lila iz mene. Jaz sem samo kričal za vodo. In moj prijatelj je tekel, vzel svojo kapo in jo položil v vodo, v staro stoječo vodo s samimi polnoglavci. Vrnil se je in jaz sem samo odprl svoja usta in on je to izcedil. Kajti kri je brizgala kakor fontana na mestu, kjer sem bil ustreljen s puško. Žejen!

Takrat sem vedel, kako je moralo biti mojemu Gospodarju, ko je krvavel vso tisto jutro, od devetih do treh popoldan, ko je izgubil vso to kri. Vidim Njegovo haljo, najprej, kot majhni drobni madeži na njej. In vsi ti madeži so postajali večji in se spojili ter ustvarili ogromno krvavo liso, ki ga je udarjala po nogi, medtem ko je hodil naokrog. To je bila Emanuelova kri. Oh, zemlja je ni bila vredna.

29 No, medtem ko je hodil tja gor, Ga je ta čebela zbadala. Kaj je naredila? Na koncu Ga je pičila. Ampak brat, vsakdo ve, da žuželka ali čebela, če vas enkrat piči, da je delo zbadanja končano. Ona ne more več pičiti. Kajti ko odide, si izpuli svoje želo. To je razlog, zakaj je Bog moral postati telo. On je sprejel želo smrti v Svoje telo in to želo izvlekel iz smrti. Naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime!

Smrt lahko brenči in ujeta, toda ne more vam škodovati. Oh, ko je Pavel začutil, da čebela brenči okrog njega, ko je smrt prihajala naravnost nadenj, je dejal: »O smrt, kje je tvoje želo? Lahko bi pokazal na Kalvarijo, kjer je ostalo v Emanuelovem telesu. »Kje je tvoja zmaga? Ampak hvala Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu.«

30 Da, mi ne vidimo vseh stvari:

Gledamo pa Njega, ki je bil postavljen malo nižje od angelov, Jezusa, kako je ovenčan s slavo in častjo, ker je pretrpel smrt, da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakogar.

To je edini način, da je lahko postal začetnik našega odrešenja, On je moral trpeti.

Poslušajte sedaj tukaj te čudovite besede. Poslušajte sedaj:

Vsi so namreč iz enega, tisti, ki posvečuje, in tisti, ki so posvečeni.

(Oh, ali ne vidite trte in mladike tukaj? Vsi so eno.)

Zato Ga ni sram, da jih imenuje brate.

(Vidite? Zakaj? Poslušajte naslednjo vrstico.)

Oznajal bom Tvoje ime svojim bratom, sredi zbora te bom hvalil.

In spet: Vanj bom zaupal. In spet: glej, jaz in otroci, ki mi jih je dal